

Q. F. F. Q. S.

DISPUTATIO CIVILIS
QUÆSTIONEM
Num in convivio de rebus se-
veris sit differendum?

Occasione verborum Cornelii Taciti de mori-
bus Germanorum cap. 22, enucleans;

QUAM

Divina favente Gratia

Et Venerandæ ac Amplissimæ Facultatis Philosophicæ in
Regia Academia Aboënsi consensu benevolo,

P R A E S I D E

Præclarissimo VIRO

M. MARTINO MILTOPOÆO
Eloquentiæ Professore publico, præceptore
& promotore ætatem honorando,

Publico examini submittit

NICOLAUS RINGIUS Bothn.

Ad diem IV, Febr. Anni MDCLXXI,
in Auditorio superiori.

A B O Æ,

Excusam à PETO HANSONIO Acad. Typog.

ti

Mons. Jacobus Carl.

AD VERBA TACITI

De

MORIBUS GERMANORUM.

Sed & de reconciliandis invicem inimicis, & jungendis adfinitatibus, & adsciscendis principibus de pace deniq; ac bello, plerumq; in conviviis consultant. cap. 22.

P R A E F A T I O.

Citè, Sallustius, *Priusquam incipias consulere, & ubi consulueris mature factò opus est.* Cujus in omni meminisse negotio decet, quoniam res certè præstantiores longè facilius, felicius & promptius consiliis quam corporis dexteritate geri comprobat experientia, ut & historiæ monent. Quarum exempla prolixè afferre superfluum duco; *l*cum satis evidenter id adstruat & patefaciat Florus l. 2. cap. 6. §. 26. 27. 28. *Adversus hostem totiens victorem, tam callidum; non virtute tantum, sed suis etjam pugnare consiliis oportebat.* Quo factò, Fabii consilio, *Annibal qui frangi virtute non poterat, Morâ comminuebatur.* Coeterum ut non sat sit consilium adhibere, si tempus & locum eligere aptum negligat, quidam proinde Sobrii, quidam ebrii, quidam domi, quidam foris &c. de rebus licet gravissimis consultare amant. Quocirca è medio dubium id tollere, & Num in conviviis de rebus magni ponderis consultare liceat? quam brevissime videre, tribusve hoc dare membris, opera pretium duco: ita ut Primum, Argumenta Germanorum consuetudinem quæ adstruunt, proponat: Alterum eadem Refutet: Tertium deniq; utraq; examinet, nostramq; doceat sententiam. A Mem.

Membrum Primum,

Peregrinas Convivii, Consultationisq; acceptiones
removeret, ni brevitati acceptiōnem hujus loci pro-
priam adponere sufficeret, quā cæteras ab institu-
tuto nostro alienas proscriptas habet.

THESES I.

Convivium proinde hic loci non Sobrium ut Cicero,
Nam largiorem paulò jucundiorēmq; vini invitationem, quæ

Agell. l. fieret sub quibusdam quasi arbitrii & magistris conviviorum
15. c. 2. sobriis non improbat, a. Sed potiones & ebrium vel ipsam
potius ebrietatem strictè ita dictam subindicare vult; quæ
de acceptione verba textum quæ paulò præcedunt, certio-
res nos reddunt; illa Diem noctemq; eos continuare potan-
do, nullig, probro. annumerari β. expresse adfirmant; idem
& convivii eventus evincit. Quo concludit, Consultare in
conviviis, nihil aliud h. l. sibi velle, quam ut vulgus pro-
fert, inter pocula seu vini libidine ad usq; ludibria ebrio-
2. Gell. l. 15. s. 2. res aliquas perpendere & sub deliberationem vocare.

c. 2. II. Causarum autem quibus res ejusmodi, ut de pace &
bello consultare, convivio reservare sunt moti, putat hanc
esse præcipuam, Quod ebrietas bonis ac fortibus viris u-
tilis sit, δ. & proinde inter consultandum crebris & ingen-
tibus poculis omne ingenium ingurgitare non sit obstaculum
sed fomes & incitabulum ingenii virtutisq; si mens & corpus
g. Gell. ibid. hominis vino flagraret, ε. Neq; animi vino suffocantur,
sed reficiuntur, integranturq; ad instauranda sobrietatis of-
ficia, redunduntq; sensim latiores atq; ad intentiones rur-
sum capiendas fieri habiliores. α. & non solum fieri quod
potentiam involvit, sed ipso actu esse inter pocula habiliores,
erroresq; ad corrigendum medendumq; fieri oportuniiores.
Plato in libris quos delegibus composuit, non defugiendas
esse negat respuendas exercitationes adversum vini violentiam.

lit. Ergo rectè consultare & rixas si quæ oriuntur in convivio
componere optimè possunt, cum partes litigantium dulce-
β. Flor. 1. 3. dñe vini mitigatae, β. facili negotio & sine gravi periculo
3. 13. inter se concurrit queant.

III. Porro animus ipsis tum maximè vacare & euris aliis
defunctus videbatur, ne itaq; bonum otium socordia atq; de-
sidia contererent, aut vanis sermonibus convivium produ-
cerent, in convivio enim simulac modus epulis factus, utiles
delectabilesq; sermones cœperant y; sibi in iis quæ salutem *Gel. I. 15. 2.*
concernunt reipb. ad blandiri, de bello & pace & cœdibus &c.
deliberare pergunt, maximum gaudium in salute publica
collocantes, sermones quippe verè utiles qui reipb. sunt uti-
les censebant. Cœterum convivium sermonis expers non
est convivium; *Silentium non in convivio, sed in cubiculo*
esse debet. Sermones igitur id temporis babendos censem non
super rebus anxiis aut tortuosis, sed jucundos atq; invitabiles,
& cum quadam illecebra & voluptate utiles; ex quibus ingenium nostrum venustius fiat & amoenius. Quod pro-
fecto eveniet, si de id genus rebus ad communem vitæ usum
pertinentibus confabulemur, de quibus in foro atq; in nego-
tiis agendis loqui non est otium.. *Agell. I.*
13. c. II.

IV. Solet præterea animus ad magnas in convivio res in
calefcere, uti non paucos (propriam magis quam publicam
qui aliâsamant utilitatem, quæq; salutaria vident reipb. sibi
vero exiguo fore damno, summa ope impedire, consiliis
avertere callidis nituntur) illa pectoris secreta *B.* quasq; eo- *G. Tac. I. d.*
gitationes (quas sobrii amore reipb. minimè gentium pro-
m. g. 23.
fiterentur) aperire convivium animat & adeo liberum à spe,
metu animum facit, ut licet summo cum periculoeorvm fiat,
animo nihil minus quicquid volvunt, *libertate per vinum*
data y. catagoricè proferunt; nam tantam fibi tunc tem- *G. Gell. I. 15.*
poris licentiam loci vendicant, *d.* ut nil minus quam facta
loquantur, ut Poëta canit: *Ebrietas arcana recludit, spes* *B. Tac. m.*
jubet esse rata, ad prælia trudit inermem. *G. c. 73.*

V. Addit deniq; consultant dum fingere nesciunt, Quod
certè non cujusvis est, tempori inservire, quo simulatio &
dissimulatio nocua illa versutiâ, *G.* quâ fides debita fallitur
& *V.* probitatis opinio detrahitur ex hominum consortio
exulat. Servatur autem omnium facilimè fides, si adjun-
ctam & sociam invenerit libertatem, sine quâ vix diu inte-

B. Keckerm.
I. pol. c. 7.
V. Cie. 2.
off. c. 9.

gra stabit, quin in servile ruat obsequium, & vano adsen-
dandi studio d. corrumpatur. Libertas quippe extincta,
regna & respub. in præceps aget; Nemo ex animi sui sen-
tentia & corde sincero fudet disyadetq; verum omnes
principis sui libidinem sequuntur. Nemo quod optimum
sed fuvissimum consulit. Nam illaudati, qui ex aliena
libidine buc illuc fluctuantes agitantur: interdum alia, de-
inde alia decernunt. uti eorum qui dominantur simultas
arg3 arrogantia fert, ita bonum malumq3 publicum existi-
mantE. Libertatem vero, mala hæc quæ tollit, inesse con-
vivio ex supra dictis liquidò constat. Quare non est insi-
pientis sed potius hominis prudentis in convivio elicere ho-
minum circa res difficilimas diversa judicia, & temporis com-
modiori eadem retractanda, eligenda & constituenda col-
ligere, hoc in stratagematibus Politicis haberi meretur.

Membrum Secundum,

Argumentis à parte Germanorum, quæ præcipua &
robur aliquod habere videbantur, ita brevissime
allatis, ad eorum quæ faciunt refutationem pedem
movere, & in iis obiter exponendis immorari pro-
ximum est.

I. Rationibus enim quas membrum 1.m in Theſi 2.da ad-
fert, non defunt patroni, neq; hoc ſibi adversarium habe-
bit modo limitationes non nullas admitti patientur. Accipi-
tur Ebrietas vel latè prout metaphoricam & naturalem e-
brietatem, vel ſtrictè qua ipſum habitum ineibriandi ſive e-
briositatem includit. & est ebrietas deliratio ex vino or-
ta, prout eam Plutharch. in quæſt. convival: describit. a-
7: Th. 24. Prior itaq; acceptio omnibus bonis probanda, membro et-
jam huic arridet, quæ vinum juxta naturam ſuam reficit &
exhilarat hominem ejusq; naturales vires erigit uti ex Psal.
104. v. 15. & Gen. 43. v. 34. conſtat; hanc inquit ebrieta-
tem bonis ac fortibus viris utilem, ſomitem & incitabulum
effe ingenii & virtutis, modicas nimirum & honestas inter
bibendum remiſſiones effe non ſolum utiles ſed & neceſſa-
rias.

rias concedit, & si in memb. 1. mi Thesi 2. da de tali ebrietate seu convivio sermo sit, maximè convenire fas est. Verum, in posteriori acceptione, quæ in præsens propria est ut Thesis 1. a memb. 1. i apertissimè docet, nullo modo quæstiōnem probat, cum ebrietas hæc non modo non utilis reipb. & hominibus in repb. extatem agentibus, sed & maximè nocua sit; & ebrietas hæc est præterea flagitorum omnium mater, culparum materia, radix criminum, origo vitiōrum, turbatio capitis, subversio sensus, tempestas lingue, procella corporis, naufragium castitatis, amissio temporis, insania voluntaria. ignominiosus languor, turpitudō morum, decus vita, honestatis infamia, animæ corruptela. ad Auguſt. sacras vir- gines.

II. Cœterum silentium à convivio relegandum, sermonesvè jucundos, & non solum jucundos sed & cum voluptate utiles in convivio a. Gell noct. 3. x m. 1. tolerandos esse non modo Thesi Att. 1. 15. 2. & Gell noct. 3. x m. 1. concedit, sed & pulchrum, honestum & necessarium dicit; Sed Num ingenium amoenius fiat in convivio hoc sermone de B. & Pace consultare, sub judice lis est & cuiusvis ingenio recto dijudicandum relinquit. Existimat autem in primis arduum esse & anxium reddere hominem, cuius interest, Bellum à repb. consilio avertere & pacem obtinere, ne animi temporibus tranquillis torpescant, sed virtus ultraq; tempestate exerceatur, quo non aliud alio ferri, nec miseri omnia cerneret. γ. Sall. Cat. Bell. c. 2. Interim, si alicui concederet, hoc jucundum videri, tamen in convivio de hoc agere commodè & feliciter posse, absit à nobis adfirmare, cum res tantæ necessitudinis, ponderisq; vix sobrii animo ab omnibus obstaculis & vaporibus libero quid in tali negotio rectum vel falsum sit; longè minus ebrii, ebrietas enim turpissima labefacere & minuere hominum mentes solet, a. A. Gell. 1. 15. 2. hoc discernere possunt. Tantæ profecto res exactum & rectum requirunt judicium, quo tale cuius mentio in memb. 1. o facta, nihil minus habet convivium; ubi plus vinum quam rectam valere rationem & de præsentibus institui sermones indies experimut, nimirum de exhaustu poculi, ut vetus indicat verbum, Nili in quo L. va-

riis loquitur linguis & J. ultimum, it quo potest, quo non potens est stat.

III. Solet (postremò infert) animus ad magnas in convivio res incalescere; libertas optima consulere fidemq; conciliare; hæc cum grano salis accipienda sunt: Animus vino obrutus non est propriè liber sed audax & libertas illa non libertas sed s̄epissimè temeraria audacia & securitas est ut ex

B. memb. I. dictis Poëtæ B. concludere cuivis obvium est. Consilia
Thesi. 4. itaq; quæ homo ille dat non sunt recta sed audacia primæ
T: lipſ. pol. specie lata, tractatu dura, eventu tristia, T. Quæ magis
l. 3. c. 7. 2. desunt quam prosunt reipb; Sed hoc scito caput omne consi-
œ. Berneger. lii esse, non in acumine, aut sermonum, rationumq; copia,
ad lipſ. I. 3. sed in directa quadam judicii norma. œ. Judicium autem

4. 10. quid in convivio valeat ex præcedentibus liquet & Gellius
in Noct. Att. lib. 15. 2. declarat; dum in hæc erumpit verba: Cui libentiæ gntiæg; omnes conviviorum incognitæ sint,
quig; illarum omnino expers sit; si eum forte ad participan-
das ejusmodi voluptates, aut voluntas tulerit, aut casus in-
duxerit, aut necessitas compulerit; deleniri plerumq; & ca-
pi; neq; mentem animumq; ejus consistere, sed vi quadam
nova istum labascere. Causam autem physicam hujus rei
adponere non est consilium, ne falcem in alienam mittere
messem videatur, ad suum itaq; proprium eandem tractan-
dam remittit forum.

Membrum tertium,

In Argumentorum descendit examen, & ultimò quæ-
stionis hujus, Num in convivio honesto consulta-
re & differere virum bonum deceat? resolutione,
nostram aperit mentem.

I. Consultationem in Convivio memb. I. memorato de-
negare omnem par est; cum convivium tale mentis quasi
exsilio inducit, ut loquuntur Icti, inter verè Christianos
tanquam pestis deterrima & venenum aliquod malum reji-
ciendum sit, secundum monita Prophetæ: Væ surgentibus
summo mane, ut potum inebriantem settentur; proragan-
tibus

tibus ad crepusculum usq; ut vinum incendat ipsos. a. V. & a. Esa. 5. iii
valentibus potare vinum, & frenui ad miscendum potum & 22.
inebriantem. Quod non modo sibi qui indulgent, ve-
rum totam sèpè civitatem & rempb. in maximum præcipi-
tat periculum uti Poëta: *In vadunt urbem somno vinoq; sepul-*
tam. Quid enim magis hominum mentes excæcat & ad
omne bonum opus ineptas reddit ebrietate: tollit certè sen-
sus τ. eosq; instar hominum in urbe obessa tenet captos,
nam neg; pes neg; mens suum facere officium possunt, β. sed
ebrietas, testante Augustino, est blandus dæmon, dulce ve- 7. Prov. 23.
nenum, suave peccatum, quam qui habet, se ipsum non ba- v, 24. & 25.
bet, quam qui facit, peccatum non facit, sed totus est pec- β. Ter. Eun.
catum. Hic, quam aptus homo sit in convivio ad numen- A&c. 4. sc. 5.
divinum invocandum, quam aptus ad consultandum, in a-
prico est. 2. Impedit enim ebrietas pietatem, quæ omnis 2. Thesis
sapientiae initium, γ. mdix & corona est. δ. omnis potestatis γ. Psal. 110
propugnaculum, ε. quam sicut fundamentum suum, suam δ. Syr. 1. 25.
genetricem ac caput cæteræ virtutes comitantur, & quasi β. a P. 2. 20.
cum quadam veneratione agnoscent, quoniam 44.

maxima rerum

Et merito pietas homini tutissima virtus.

Hoc loco libet interponere, et si se junctum à re proposita vide-
tur, Universè verum esse, nihil rite nihilq; providenter homi-
nes, sine Deorum immortalium ope, consilio, honore auſpi-
cari. a. Concludit itaq; tali argumentatione: Sublato fun- a. Lips. Pol.
damento, tolluntur & reliqua fundamento isti superstructa
& quæ superstruī debent; At in convivio tollitur pietas,
quæ est fundamento consilii. Ergo & consilium. Major
probatione non indiget, cum in se & manifestissima & in
sensus incurrit. Minor autem ex duobus confitata est mem- l. 3. c. 5. 3.
bris 1. o. Pietatem tolli in ejusmodi convivio, ex sacris &
Prophanis paginis patet, Cui v? Cui eheu? cui contentio-
nes? cui loquacitas? cui vulnera impunè? cui rubor oculo-
rum est? Immorantibus apud vinum, euntibus ad investi- β. Prov. 23.
gandum vinum mistum. Tum animus tuus eloquetur per- v29.30 & 33.
verstates. β. nam in eo est luxus. γ. 2. Pietatem funda- γ. Ephes. 5.
men. 5. 12.

mentum esse consilii boni, clarior luce meridiana est, & et-
nicos neq; latuit; Quod enim est fundamentum omnis bo-
ni operis etiam est fundamentum consilii, At. Pietas est fund-
omnis boni operis, Ergo. Major est clara etiam minor ex
antecedentibus, Ergo & conclusio. Consilium autem esse

J. Lipf. 4. 9. opus bonum in rep. nemo sanæ mentis dubitaverit, cum si-
63. Polit. ne consilio nulla stabilitas potestas, & nulla secura felicitas, e.
E. Kirchn. Est & Darii 2. aduersus Alexandrum Magnum bellageren-
disp. 9. auct. 7. S. Curt. 1. 4. tis & caliorum periculo & negotiis compertum ingenium in bel-
lo plurimum posse. & præstare viribus consilium. 9.

7. Sall. Cat. III. His itaq; rationibus inductum, non modo consilia in
c. 2. convivio, sed & convivium ipsum tollit & relegat omne
9. Arnif. 1. Thesi 1. a inq; ejusmodi non vacare animum uti memb. 1,
1. 14. Pol. sed delitare uti membr. 2. Th. 1. non prodesse reipb. sed de-
esse, non judicium valere, sed satis eloquentia & parum fa-
ce, Sall. Cat. pientia & dicit, secundum Poëtam Fæcundi calices, quem
c. 5. non fecere disertum. Miserum profecto illum reipb. civem,
& valde inutilem illum judicat consiliarium, qui negotia
reipb. maximè necessaria in convivio tanquam foro legitimo & commodiissimo tractanda sentit, ubi vino obrutus

B. Fragm. est & fabule jucunditate non gravitate plenæ vibrant. B.
Petr. p. 7. 19. In foro verè legitimo sani, gravesq; cum sint omnes, res
cæteras minus reipb. necessarias tractare constituit, & eas
quæ rempb. conservant & in statu suo quietam tenent ne-
gligere & reliquis post habere, absurdum est & nefas.

IV. His itaq; brevissimè præmissis in fine jam quod sen-
timus dicam 1. convivia membrum hoc non absolute, sed
comparate saltem damnat, vz. intempestiva, inhonesta
& luxuriosa, non vero honesta, tempestiva & sancta. 2. o
Nec ebrietatem omnem, ut quidam, faciunt quorum ar-
gumentum palmarium est omnem abusum potus esse illici-
tum & inhonestum; At ebrietas est abusus. E. cum ut sitis
restinguatur concessus nobis sit; juxta illud Virgilii.

Vina stim sedent; natis venus alma creandis
Serniat: hos fines transfluisse nocet.

Sed solummodo strictè dictam expirare volumus ut memb
2. th. 1.

2. Th. 1. videre est. *Nam vinum potatum mediocriter est medicamentum; plus justo sumptum venenum esse cognoscitur;* inquit Augustinus. Sed ne plus justo prolixus videar ad quæstionem ipsam maturandum mihi est, Quærentiq; Num in convivio honesto, ubi pocula solum hilaritatis exercentur, & memores creatoris, officii, Christianæ charitatis sumus, de bello & pace, vel re alia magnæ æstimationis consultare liceat? Respondeo non absolute negando, modo modestè hoc fieri possit, sine præcipitania vel affectu aliquo, *Omnis enim homines, qui de rebus dubiis consultant, ab odio, amicitia, irâ atq; misericordiâ vacuos esse decet; haud facile animus verum providet, ubi illa officiunt.* *a.* Verum in *a. Sall Cat.*
ebriosis maximè affectus dominari, libidinem ingenium possidere, animumq; nihil valere. *B.* videmus, Consultius *B. Sal. ibid.*
tutiusq; mihi videtur in Utroq; convivio, nam vinum seducit sapientes *d.* exemplum Archiæ imitari; *Cui cum iam accubanti in convivio, esset epistola data, sicut erat signata, in pulvinum subjiciens, in crastinum, inquit, differo res severas.* *y.* Hoc inquam imitari conductit, nisi aliqua *y. Corn.*
necessitas magna urgeat, res ipsa aliud hortetur & tempus *Nep. vit. Pes*
diversum admoneat. Sunt plura materiae huic addenda, ni *lopida c. 3.2.*
brevitas nobis commendata esset, quæ idcirco præterire, quam mentione aliqua scriptio[n]is nostræ clausulam morari maluimus. Si ergo brevitate hac vel simplicitate nimia, deliquissem, ignoscant id mihi, cui nunc non exultius ingenium, ætatis decreverat conditio.

*Animi E[st] ingenii egregium, honesto loco natum ac artium
Opt. studiis politissimum JUVENEM*
Dn. NICOLAUM RINGIUM NeoCarleopolitanum, Exercitationem hanc Academicam in lucem publicam edentem his versibus honorare volui:

A Uraicæ nostro NICOLAO dicite Musæ,
Salve Castalidum deliciosus amor.

Upsaliæ multos his qui sacraverat annos,
Vultq; redux patrias promptus adire deas.
Insimul ut constet studiorum sedula cura,
Publicat hoc specimen Ringius ingenii.
Quid superest nisi ut huic dicant feliciter, omnes?
Tbespiadesq; mee vota secunda canant.
I felix studiis, I docti spes magna parentis:
Et patriæ in laudes (desino) vive diu!

L. Mq; licet subitò

MARTINUS MILTOPÆUS.

Ad eximium Dn. Respondentem,,
NICOLAUM RINGIUM, Amicum meum
sincerè dilectum, applausus Pierius:

Viderat ut *Pallas*, *Parnassi* è vertice *Musas*
Salanas, studiis jungier *Aboicus*,
Et curas juvenum duplicari: lætior adstat
Exultansq; refert talia dicta *Deas*:
Non erit imperii metuenda ruina *Minervæ*
Donec in ambobus gloria nostra locis,
Atq; juventutis studiorum is creverit ardor
Ingenii referat qui documenta satis.
Non ita *Parnasso*, Laurus marcescere, curas
Nescire aut *Phabi*, *Turba novena*, potest
Nec culpare valet vulgi sententia famam.
Surgit in *Aboico* quæ renovata choro,

Famam,

Famam, quæ *Musis* dicat sua gaudia, Gentē
Et Patriæ laudes, hoc juvēnumq; decus.
Exprimit has lētas species & gaudia divis.
Assertus *Musis Ringius Aboicis*,
Ut quem non levibus ausis *Upsalia* civem,
Vidit & ingenii sēpe probavit opes.
Nunc disceptantem ē cathedrā cognoscet *Aboa*.
Ut quantus, capiant, indolis ardor erit.
Tantus amor teneris *Musas* amplectier ulnis,
Res erit in nostro vix reticenda choro.
Artes nutrit honos, studium incalescet, amorem,
Excitet audendi gloria cuiquè sua.
Ergo novena tuo merito sua *Turba* colono
Præmia doctrinæ non leviora feres.
Montis honos tantis non dēsignabitur ausis
Palmam vel *Laurus* fœnora grata sacræ,
Festinā sed peramicā manus
expressus per
J O H. F L A C H S E N I U M.

Præstantissime Dn. NICOLAE RINGI
Amice singularis

Non immeritò bona literæ apud homines plurimum va-
lent; nec absq; gravissima causa multus iis à Diis tribu-
tus est honos. cum tantis facultatum & rei domesticæ dis-
pendiis eruditio adquiratur, tantus ad posicendum incertum
sapient-

sapientiae casum sumptus insumatur, **E**t quod potissimum
est, tot exantlandi sint labores, tot superandae difficultates
Et devorandae molestiae. Nihilominus tamen, cum literae
atq; sapientiae studia veram summamq; homini virtutis lau-
dem impertiant, judicarunt prudentes omnium atatum
parentes, liberos suos harum potius praesidio munire, quam
diviti atq; amplo fortunarum patrimonio instruere, quod
sapè incendio, vel levibus auris, fragili ligno **E**t infidis
fluctibus concreditum perit. His merito atq; jure optimo
tuos annumero parentes, qui bonam multamq; fortunarum
suarum portionem studiis tuis feliciter urgendi impende-
runt. Convenienter itaq; tuo pariter ac eorum proposito
Præst. Dn. NICOLAE RINGI facis, dum studia
tua in publicum producis, **E**t eruditionem tuam etiam in
patria Academia pulchre declaras. Gratulor ergo **E**t tibi
hanc mentem **E**t parentibus tam certam de te voluptatem,
Deumq; precor ut parentibus tuis usq; hujus lacis usura con-
tingat, donec solidè de honoribus tuis gaudere possint, utq;
tu quam latissimos tuorum laborum percipias fructus.

Ita tibi tuisq; ex animo optat.

HENRICUS SACKLINIUS.
Bothn.